

det samme var Tilfældet nu, vilde vi have en Statsgæld paa 3 Milliarder 700 Mill. Kr., og jeg tror nok, det vilde vække almindelig Forfærdelse, hvis den var saa stor. Jeg er naturligvis af den Mening, at Statsgælden er overmaade tyngende, men man maa blot forstaa, hvorfor den er saa stor, og det kan ikke nytte at jamre alt for stærkt over den, naar den er blevet saa stor paa naturlig Maade. Jeg tillod mig endvidere at sammenligne vor Statsgæld med Forholdene i Norge. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Finansminister afviste dette med saa megen Lige-gyldighed, for det ligger dog nær at drage en Sammenligning med Norge; desuden havde man den foregaaende Dag sammenlignet Norge med Danmark og fremhævet det som et blomstrende Industriland paa vor Bekostning. Skønt der ikke foreligger de samme Aarsager for Norges Vedkom-mende til en stor Statsgæld, saasom de store Militærudgifter i Krigsperioden eller Generhvervelsen af tabte Landsdele, er Statsgælden dog større i Norge end i Danmark, og Befolkningsantallet er oven i Købet meget ringere i Norge end i Danmark. Men det kan vi jo lade ligge. Den højtærede Finansminister har altsaa erklæret, at hans Opgave var at formindske Statsgælden, og disse ædle Principper deler jeg ganske. Jeg vil dog gerne spørge, hvorledes den højtærede Minister har omsat dem i Handling. Har den højtærede Minister da, medens han har været i sit Embede, forringet Stats-gælden? Det er meget vanskeligt, naar man ikke har alle statslige Dokumenter til Raa-dighed med alle de Forandringer og Forskydninger, der i Øjeblikket er i Opgørelsen paa Finanslov og Statsregnskab, at være fuldkommen sikker i sin Sag. Da den højtærede Finansminister tiltraadte 1. April 1924 — jeg tør maaske regne med denne Dato, jeg ved, det var lidt senere —, var Statsgælden 1 216 Mill. Kr. og noget mere, men jeg skal ikke nævne andet end runde Tal. Et Aar efter var Statsgælden 5 Mill. Kr. mindre, altsaa 1 211 Mill. Kr., efter hvad man kan se paa Statsregnskabet. Kan disse 5 Mill. Kr. repræsentere mere end Statens lovlige, kontraktlige Afdrag paa Statsgæl-den, foruden at der i Aaret 1924—25 blev afbetalt noget paa Nationalbank-Gælden? Jeg kan ikke se det, og jeg kan ikke bestemt vide, hvad Statsgælden udgør i Øjeblikket. Men den højtærede Finansminister vil rimeligvis regne sig til Fortjeneste, at Gælden til Nationalbanken er afbetalt. Jeg vil dog sige om denne Statsgæld, at den er af en særegen Beskaffenhed. Den Gang Stats- og Finansminister N. Neergaard stiftede

Gælden til Nationalbanken, havde det sin Aarsag i, at han havde ment det nødvendigt at støtte Landmandsbanken ved en Anven-delse af Statens Midler til Indkøb af Præ-ferenceaktier til et Beløb af 40 Mill. Kr., og den Gang mente, at disse Penge ikke var tabt, og skønt mange — jeg hørte til dem — havde onde Anelser i saa Henseende, turde ingen af os med Bestemthed paastaa, at alle Pengene var brugt. Derfor laante Ministeren i Nationalbanken paa Aktierné. Hvis han havde skaffet sig Laan paa anden Maade og havde udbetalt de 40 Mill. Kr. til Landmandsbanken, havde de nu været tabt, og man kunde ikke godt tale om Statslaan eller Statsgæld; Pengene havde været tabt, ligesom naar man ser, at der er tabt Penge af Staten i en Bank i Tønder, hvor man har indsat et Beløb. Men da Rigsdagen i 1924 enedes med Erhvervsministeren om Loven om Valutaforanstaltninger og bestemte, at Gælden skulde afbetales, var dette i Virke-ligheden en Valutaforanstaltning i den For-stand, at man derved vilde komme Infla-tionen til Livs, og jeg kan ikke ganske regne det til den højtærede Finansministers Fordel, at Gælden nu er blevet betalt; det var ikke direkte Finansministeren, der vilde det. Imidlertid kommer den højtærede Minister i det indeværende Aar, saavidt jeg da forstaaer efter de Tal, jeg har — og jeg synes ikke, den højtærede Minister bestrider det — til at afbetale 22,8 Mill. Kr. Men sam-tidig har den højtærede Minister jo gjort ny Gæld. Den højtærede Minister optager to Laan, saavidt jeg kan forstaa — den højtærede Minister kan jo rette mig, hvis det er forkert. Jeg finder paa Finansloven et Laan paa 15 Mill. Kr. i Jernbaneobliga-tion, og senere er der blevet optaget et Laan paa 12 Mill. Kr.; det bliver tilsammen 27 Mill. Kr. Hvis da den højtærede Mini-ster har afbetalt 22,8 Mill. Kr., kan jeg ikke se, at Statsgælden egentlig er gaaet ned.

Hvad Statsgælden angaar, vil jeg yderligere tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Lad dette nu alt sammen være godt, vi faar jo Tallene en Gang, men hvorledes forholder Mini-steren sig overfor den Gældsforpligtelse, som Staten nu har paadraget sig overfor Landmandsbankens Kreditorer, en Gælds-forpligtelse paa i alt Fald en 150 Mill. Kr.? Den højtærede Minister har været af den Mening og er ogsaa blevet rost noget derfor, at man skulde have en ærlig Finans-lov. Det giver jeg ham Ret i, baade i, hvad han har ment derom, og i den Maade, hvorpaa han har villet lægge sin Mening for Dagen. Men skal man da ikke ogsaa